

ČASOPIS PRE CELÚ RODINU

mamma

Jún 2022 | Číslo 49

Chvála - bojové pole

Nie povinnosť, ale poslušnosť

Ohováranie - zbraň nepriateľa, ktorá ničí jednotu

CHOĎME VO SVOJOM vyznaní

Jozua 24:15

„Ak sa vám nepáči slúžiť Hospodinovi, vyvolte si dnes, komu chcete slúžiť: či bohom, ktorým slúžili vaši otcovia za Veľriekou, alebo bohom krajiny Amorejčanov, v ktorej bývate. Ja však i môj dom budeme slúžiť Hospodinovi.“

Žijeme v dobe, keď mnoho ľudí zanedbáva a nedáva dôraz na integritu. My, ako kresťania musíme túto vlastnosť mať a zachovávať si ju. Jozua týmito slovami vyzýva ľudí, aby urobili výber medzi Bohom a modlami; aby sa rozhodli, na ktorú stranu sa postavia. Je dobre mať taký postoj ako Jozua v tom čase. On sa pevne rozhodol, že on a jeho dom budú slúžiť živému Bohu. V Jakubovom liste v kapitole 5. nám je zapísané, „Ale vaše áno nech je áno a vaše nie nech je nie, aby ste nepadli pod súd.“ Je veľmi dôležité, aby sme svoju

integritu zachovali a vždy dbali na svoje slová, aby sme ich mohli dodržať, a tak stáť za svojimi slovami. Rozhodnime sa slúžiť Bohu, vyznajme to a choďme v tom vyznaní ako Jozua, a budeme vidieť ako Boh koná v našich životoch. Síce mnohokrát vyzerá, že ľuďom v tomto svete sa lepšie darí v niektorých oblastiach života, my sme sa rozhodli slúžiť živému Bohu, ktorý má všetku moc. Zostaňme verní nášmu Bohu až do konca a pamätajme na naše rozhodnutia a vyznania, a Boh si to bude vážiť. Boh zostáva verný svojmu ľudu, postará sa o každého jedného, ktorý zloží svoje ťažkosti ku Jeho nohám a bude Mu dôverovať.

Martin Mamojka

editoriál

Vážení čitatelia,

každodenne sme v mnohom zaneprázdnení a niekedy to vyzerá tak, že všetka naša námaha je zameraná len na telesné veci. Boh nás však napomína cez svoje Slovo, aby sme nezabúdali budovať aj svoj duchovný dom. Preto je výbornou vecou, kedykoľvek si vydelíme čas, aby sme sa budovali na svojej presvätej viere (List Júdov 1:20). Naša viera je to, čo je pre nás podstatné:

„A tak ospravedlnení z viery máme pokoj s Bohom skrze svojho Pána Ježiša Krista. Skrze Neho dostal sa nám vierou aj prístup k milosti, v ktorej stojíme. A chválime sa nádejou slávy Božej“ (Rimanom 5:1-2).

Nie dokonalí, ale ospravedlnení. A to iba skrze vieru v Pána Ježiša. Len cez tú vieru máme pokoj s Bohom a voľný prístup k Nemu a Jeho nekonečnej milosti – nezaslúženej lásky. A tým sa chválime. Tým vychvaľujeme Boha, pre Jeho dielo spasenia, ktorého sme sa stali účastníkmi. Teda ešte stále nedokonalí, ale sa ženieme za dokonalosťou (Filipanom 3:12), chceme sa vybudovať, zosilniť v Pánovi, vytrvať cez súženia a dokázať sa ako opravdiví kresťania, čiže Kristovi podobní:

„Milovaní, teraz sme Božími deťmi, a ešte sa neukázalo, čím budeme. Vieme však, že keď sa on zjaví, budeme mu podobní, lebo ho budeme vidieť takého, aký je“ (1. List Jánov 3:2).

Verím, že na stránkach i tohto čísla časopisu nájdete slovo, ktoré Vás posilní, zbuduje, privedie o krok bližšie k dokonalosti, aby sme nakoniec dosiahli nádej slávy, ktorou sa už teraz chválime cez vieru v Pána Ježiša.

Jana Záhorcová

Zodpovedná redaktorka

manna

Kresťanský časopis "Manna" je štvrťročník a je dostupný zdarma, financuje sa dobrovoľnými príspevkami. Obsahuje články, svedectvá, reportáže a oznamy.

Vydáva: "Manna"
Združenie pre propagáciu kresťanských hodnôt
Vychádza štyri razy do roka a to v marci, júni, septembri a decembri.

Adresa redakcie:
Manna, Radnička 23, 21472 Kulpín, Srbsko.
E-mail: casopis.manna@gmail.com

Bankový účet: 160-930303-51 Banca Intesa a.d.
Zodpovedná redaktorka: Jana Záhorcová
Technický redaktor:
Vladimír Struhár, Alen Kačanski
Jazyková korektúra: Anna Pintírová

Členovia redakcie:
Vladimír Červení, Jana Záhorcová,
Anna Širková, Anna Pintírová,
Vladimír Struhár, Alen Kačanski,
Vladislav Širka, Robert Mamojka,
Kristína Mamojka, Dávid Mamojka

Distribúcia pre Srbsko:
Sebastian Červení, mobil: 065/890-06-15,
e-mail: sebastian.cerveni1@gmail.com

Distribúcia pre Slovensko:
Ivan a Tamara Andrášik,
mobil: +421949784221
e-mail: andrasikivan84@gmail.com

Prešlo jazykovou korektúrou.
Príprava a tlač: Širkaprint-Padina.
Jún 2022.
www.manna.org.rs

OBSAH

PEROM KAZATEĽA

3 Ohováranie

5 Viera, ktorá rúca múry

NA ZAMYSLENIE

7 Vtedy, keď to nevidím -
Ty konáš

PRE CELÚ RODINU

10 Nie povinnosť, ale
poslušnosť

11 Povolaj si Petra

13 Zotrvajme v modlitbách
pre našich tínedžerov

16 Do akej miery si
odhodlaný nasledovať Pána?

NAŠA
KAŽDODENNOSŤ

17 Efekt kvality a
zodpovednosti

NA POSILNENIE

18 Áno, bol to Ježiš

19 Chvála - bojové pole

21 O knihe Krása a sila
letničnej bohoslužby

NA ZAMYSLENIE

22 Náboženstvo podľa Boha 2

OHOVÁRANIE

Zbraň nepriateľa, ktorá ničí jednotu

Slovo Božie pripodobňuje Cirkev k telu, môžeme o tom čítať v prvej epištole Korinťanom v 12. kapitole. Hovorí o tom, že sme všetci v jednom Duchu pokrstení v jedno telo, a potom, že to telo pozostáva z mnoho rôznych údov, kde každý úd koná svoju Bohom určenú úlohu. V Slove sa taktiež spomína, že hlavou tela je Kristus (Ef. 5:23, Kol. 1:18). Takže je jasné, že údy tela sú vlastne znovuzrodení kresťania. A Kristus je Ten, ktorý dáva inštrukcie všetkým údom, čo majú spoločne vykonať. Potrebne je byť si vedomý, že telo správne funguje iba vtedy, keď všetky údy v harmónii spolupracujú. Všetky údy tela majú fungovať v láske voči všetkým ostatným, a tým sa starajú jeden o druhého. Slovo hovorí, že keď trpí jeden úd, spolu s ním trpia všetky údy a keď sa oslavuje jeden úd, spolu s ním sa radujú všetky údy. Pán Ježiš nám jasne prikázal, aby sme sa milovali tak, ako On nás miloval (Ján 15:12). Takže ide tu o perfektnú jednotu, o ktorú sa Pán Ježiš modlil vo svojej veľkňazskej modlitbe, kde viackrát opakoval, aby sme boli jedno (Ján 17).

Je niečo, čo veľmi ľahko môže zničiť jednotu v tele Kristovom, a je to náš jazyk. Na túto tému máme viac spísané v epištole Jakoba v tretej kapitole, kde je pripodobnený náš jazyk k ohňu a hovorí o tom, ako maličký oheň môže zapáliť celú horu. A rovnako tak aj náš jazyk je malý úd, ktorý môže rýchlo urobiť veľmi veľkú škodu, ktorú je potom už ťažko napraviť. Taktiež je spomenuté, že nikto z ľudí ho nemôže skrotiť, takže preto potrebujeme Božiu pomoc v tomto, nemôžeme to sami. Potom nám presnejšie odhaľuje, že náš jazyk je rozplameňovaný peklom. Z týchto slov vidíme, že je niekto, je nepriateľ, ktorý chce tvoj jazyk použiť na to, aby ničil. Chce teba použiť ako nádobu, aby

ničil jednotu v tele Kristovom, lebo vie, že kráľovstvo, ktoré bojuje proti sebe jednoducho neobstojí. Inými slovami, telo, v ktorom údy bojujú medzi sebou neobstojí dlho a v prípade, že by obstálo bude vždy len choré a kulhavé, sotva sa odtrhne pri živote. Preto, keď niekto uposlúchne myšlienky, ktoré nepriateľ prináša do mysle, a potom sa zhodne s nimi a rozhodne to rozprávať, vtedy vlastne začne ničiť, a je to podobné, ako keď je v tele vážna choroba, ktorá ohrozuje celé telo. Mohli by sme povedať, že je to niečo, čo sa podobá rakovine.

Slovo nás jasne napomína, že z tých istých úst nesmie vychádzať dobrorečenie a zlorečenie. Teda nie je to len nejaká rada, ale je to napomenutie, pozrime sa ako je zapísané u Jakoba 1:26: „*Ak si niekto myslí, že je nábožný, ale nedrží si jazyk na uzde, ten klame svoje srdce, toho nábožnosť je márna.*“ Možno na prvý pohľad sa to nezdá také strašné, ale zamyslime sa nad tým, čo hovorí. Ak si niekto o sebe myslí, že je kresťanom a nekontroluje svoj jazyk, vtedy klame sám seba a jeho kresťanstvo je márne. Takže záver je, ak niekto nemá pod kontrolou svoj jazyk, nie je kresťanom, ale klame sám seba. Teda pomocou týchto skutkov môžeme vidieť, či sa niekto len deklaruje, že je kresťanom, alebo ním aj naozaj je.

Ohováranie je najčastejšie to, na čo je nepriateľovi potrebný náš jazyk. V epištole Rimanom 1:22 sa spomínajú ohovárači, a je to v kontexte neznovuzrodeného človeka. Takže ohováranie je vlastnosť hriešneho neznovuzrodeného človeka, a je to telesné a hriešne. Lebo ohováranie je rozprávať o niekom zle, kým on nie je prítomný. Často je to duch ohovárania, ktorý chce vytvárať rozdelenia, skupinky, ktoré ohovárajú iných, a potom sa z toho

sami sebe zdajú byť lepšími, a tým sa do toho dostane aj nenávisť, povýšenie a pýcha. Ak sa zamyslíme nad tým tak vidíme, že koreňom ohovárania je vlastne nenávisť. V Božom Slove jasne píše, že „*ohovárač rozlučuje priateľov*“ (Prisl. 16:28), takže ohováranie má takú moc, že môže rozdeliť aj priateľov. Dajme si pozor, ohováranie prináša roztržky, hnevy a nenávisť do tela Kristovho a to v Kristovi nemôže zostať, lebo Slovo hovorí: „*Každý, kto nenávidí svojho brata, je vrah; a viete, že ani jeden vrah nemá v sebe večný život*“ (1. Ján. 3:15; 4:20).

Stalo sa mi raz, že som sa v rozhovore s bratom dostal do témy, kde sme rovnako mysleli o určitej veci, ale sme pridbali a usilovali sa obozretno o tom rozprávať. Ale po tom som mal pocit v duchu, ako keď by niečo nebolo v poriadku. V mysli som rozmýšľal, či som schybil, ale sa mi zdalo všetko v poriadku, tak som sa rozhodol modliť sa a opýtať sa Pána. Ako som sa začal modliť, ihneď prišla odpoveď, boli to slová, „*Čo robíš?*“, s dojmom nespokojného Otca, ktorý nečakal, že jeho syn niečo také urobí. A už mi bolo jasné, že som schybil, nasledovne som len počul, „*Som ti povedal, aby si sa tým zaoberal?*“ Moja odpoveď bola „*nie*“, a tak som urobil pokánie z toho, že to viacej nebudem robiť. Potom som už počul len, „*To je moja vec, ja to riešim*“, a po napravení som sa potešil, lebo som vedel, čo píše v Židom 12:6.

Potrebujeme byť naozaj citliví na Ducha Svätého, aby nás zastavil a napomenul, keď by sme začali ohovárať, a tým naniesli škodu telu Kristovmu. Ak

by sa mne stalo, že by som začal ohovárať, bol by som veľmi vďačný, keď by ma v tom zastavil brat alebo sestra. A verím, že by sme všetci boli radi, keď by sme sa jedni druhých z lásky napomínali, keď by sa stalo, že by niekto začal ohovárať, lebo by to viedlo k silnej jednote a láske medzi bratmi a sestrami v tele Kristovom, v Cirkvi.

Buďme obozretní ako používame jazyk, ten náš malý úd. A nezabúdajme, že pekel má vždy veľký záujem prevzatť a použiť tvoj jazyk na ničenie, búranie a rozdelenie. Musíme si byť vždy vedomí toho, že sme údmi Kristovho tela, inými slovami, že sme časťou Božej cirkvi a ak budeme ohovárať a hovoriť zle na brata alebo sestru, vtedy sa priam protivíme Kristovi a samé Slovo nám hovorí, že v tom prípade klameme sami seba a nie sme ani opravdiví kresťania. Nedovoľme, aby sa toto stalo, ale radšej použijeme jazyk, aby sme podali správne slovo v správny čas, aby sme povzbudili, pozdvihli, hovorili pravdu, napomenuli v láske, hovorili o Božích zaslúbeniach a nech je naša reč vždy ľúbezna a spríjemnená soľou. (Kol. 4:6)

1. Pet. 3:10 – „*Lebo ten, kto chce milovať život a vidieť dobré dni, nech zdrží svoj jazyk od zlého a svoje rty, aby nevravely lesti.*“

Vladimír Struhár

VIERA, ktorá rúca múry

Žijeme v časoch, v ktorých všetky diania ukazujú na to, že je druhý Pánov príchod veľmi blízko. Politické, ekonomické, ba aj kresťanské udalosti nám hovoria, že sa musíme urýchlene pripravovať a pracovať na svojom spasení. Jedna z vyhlášok, ktorú Pán Ježiš povedal, bola: „*Keď príde Syn človeka, či nájde vieru na zemi?*“

V liste Židom v 11. kapitole nám autor predstavil, čo všetko ľudia dosiahli práve vierou. Veríme, že Pán Ježiš hľadá a chce nájsť pred svojim príchodom takú vieru. V knihe Židom 11:30 sa píše: „*Vierou padli múry Jericha, keď ich obchádzali sedem dní.*“ Múry Jericha boli veľmi opevnené, priam nemožné zrucať, vojsť a zaujať mesto. Toto bol Boží zázrak, ktorý sa v dejinách udial, pretože niekto veril všemohúcemu Bohu. Dnes tiež sú múry v niektorých životoch; múry prekážajúce dosiahnutiu nedosiahnuté tužby, žiadosti skryté v srdci.

Tento dej o múroch Jericha máme opísaný v knihe Jozuovej v kapitole 6. Prvý verš hovorí, že mesto bolo úplne zavreté, nikto nemohol ani vyjsť ani vojsť. V druhom verši Boh dáva zaslúbenie, že im dá toto mesto do dedičstva. V treťom verši im Boh rozkazuje, aby obchádzali šesť dní okolo mesta. A posledný rozkaz pre Jozuu a národ znel: Siedmy deň budete obchádzať sedemkrát, a potom budete kričať a múry Jericha padnú.

Každá naša potreba, túžba či žiadosť sa nám niekedy zdá byť nedosiahnuteľná, veľmi opevnená, obsahujúca veľké múry, brány a iné prekážky. Tak nám ich najčastejšie predstaví diabol. No Boh ti zaslubuje, že ti to všetko dá, že bude s tebou a dosiahneš to, po čom túžiš. Síce Boh môže každý

boj vyhrať sám, predsa chce, aby si spoluúčinkoval i ty.

Apoštol Pavol v jednom zo svojich listov napísal, že sme spolupracovníkmi Božími. Tak, ako očakával poslušnosť Izraelitov, ktorí každý deň obchádzali mesto, i od teba očakáva aktívne účinkovanie.

Tiež si všimame, že Boh chce vidieť vzrast tvojej aktivity v očakávaní víťazstva nad múrami v tvojom živote. Boh žiadal sedemkrát obchádzať v siedmy deň, čo nám jasne ukazuje, že my ľudia, keď niečo hneď nedosiahneme, nevidíme výsledok, chceme sa vzdať. Boh však tento ľud učil, aby ešte silnejšie pôsobili práve v tej kritickej fáze očakávania.

Keď v Markovom evanjeliu čítame o žene trpiacej na krvotok, Pán Ježiš jej povedal: „*Dcéra, tvoja viera ťa uzdravila.*“ No, keď pozorne sledujeme proces k jej uzdraveniu, jasne vidíme niekoľko dôležitých krokov, ktoré táto žena vykonala: ona sa rozhodla, vyznala, ona sa tlačila, vystrela svoju ruku a nakoniec dala silné svedectvo.

Apoštol Jakob hovorí, že viera bez skutkov je mŕtva. Áno, potrebujeme mať vieru, ale vieru so skutkami. Boh žiadal sedem krokov, teda sedemkrát obchádzať mesto Jericho, i keď istotne mohol po prvej obchádzke zrucať múry. Pokúsme sa zistiť, ktoré sú to skutky, ktoré podporia našu vieru pre naše víťazstvo.

1. Modlitba. Je to spôsob, ktorým oboznamujeme Pána, čo potrebujeme. V 1. liste Timotejovi 2:1 Pavol píše: „*Predovšetkým teda žiadam, aby sa konali prosby, modlitby...*“ Povedz Bohu o tvojej potrebe a On ťa vypočuje.

2. Ďakovanie. Pavol píše v 1. liste Tesaloničanom 5:18: „*Za všetko ďakujte, lebo taká je Božia vôľa pri vás v Kristovi Ježišovi.*“ Ďakuj Bohu, že ti dá víťazstvo, že je silný, aby to vykonal pre teba.

3. Vyznávaj. Pavol pochvaľuje Timoteja, že „*...vyznal si dobré vyznanie pred mnohými svedkami*“ (1. Timotejovi 6:12). Niekedy sa bojíme povedať: „Boh mi to dá, Boh ma uzdraví, Boh zruca múry v mojom živote...“ Avšak, keď srdcom veríš a ústami vyznáš, veci sa dejú.

4. Musíš mať víziu. V knihe Prísloví 29:18 sa hovorí: „*Keď nieto videnia, je ľud rozpustilý.*“ Srbský preklad hovorí, že kde nieto vízia, národ hynie. Známý pastor najväčšieho zboru Paul Yonggi Jo dával svedectvo, že keď prišiel do mesta Seul, neboli tam žiadni veriaci, takže kázal prázdny stoličkám, zavrel svoje oči a duchovnými očami videl mnoho ľudí, ktorí slávia Boha. Tato vízia sa uskutočnila v jeho živote. Podívaj sa na nedosiahnuté ciele akoby už boli splnené. Viera hľadá na to, čo ešte nie je akoby už bolo.

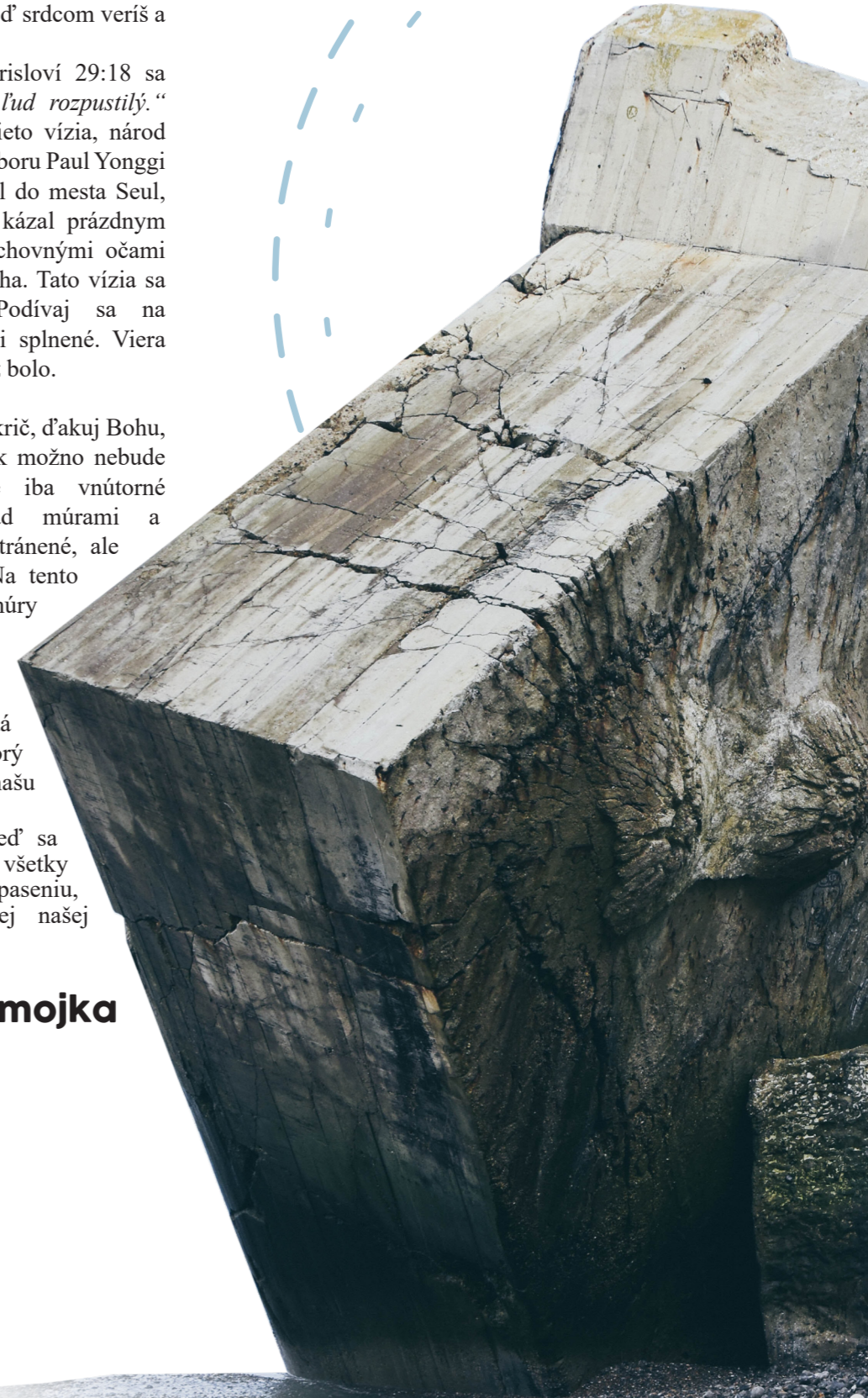
5. Zastupuj na svojich modlitbách.

6. Zosilni tieto aktivity a s istotou krič, ďakuj Bohu, že to už vo viere máš. Tento krik možno nebude nikto počuť, možno to bude iba vnútorné presvedčenie o víťazstve nad múrami a prekážkami, ktoré majú byť odstránené, ale buď si istý, že Boh to urobí. Na tento spôsob uvidíš, ako vierou padajú múry a ľudia prichádzajú a padajú pod krížom, činia pokánie a bývajú spasení, uzdravení, vyslobodení. Bez ohľadu, koľko sa niečo zdá nemožné, predsa Boh je Ten, ktorý môže všetko. Očakáva iba na našu spoluprácu.

Takúto vieru Pán chce nájsť, keď sa znovu vráti. Vieru, ktorá zruca všetky múry, prekážky k uzdraveniu, spaseniu, vyslobodeniu a splneniu každej našej potreby.

Pavel Mamojka

Boh chce vidieť vzrast tvojej aktivity v očakávaní víťazstva nad múrami v tvojom živote.

Vtedy, keď to nevidím – *Ty konáš.* Vtedy, keď to necítim – *Ty konáš.*

Tak znie jedna pieseň, ktorú veľmi rada spievam, pretože má silné a pravdivé slová. A ešte silnejší zmysel má toto vyznanie pre mňa odvtedy, ako som tieto slová zažila na vlastnej koži.

Vždy som obdivovala to, že niektorí ľudia majú také silné svedectvá o tom, čo prežili vo svojom živote, o tom, ako ich Pán viedol, zachránil, dal víťazstvá. A často som rozmýšľala, že ja vlastne nič také silné ani nemám zažité, o čom by som ľuďom mohla hovoriť. A predstavujem si, ako sa Pán zasmial a povedal, „Tak, teraz budeš mať niečo silné, o čom budeš môcť hovoriť iným, poďme do toho.“

A začalo sa to, nie až tak krásne, ako by som chcela. Bol máj. Príroda krásne ožívala, no vo mne niečo umieralo. Bolo to bábätko, na ktoré sme sa tak veľmi tešili. Keď očakávate bábätko, tak posledná vec, ktorú chcete počuť, vlastne, ktorú nechcete počuť vôbec, je potrat. Žiaľ, ja som ju počula a zažila. Áno, bolo to veľmi boľavé, smutné a ťažké. No, s Pánovou pomocou sme cez to prešli a očakávali, kedy nám Pán znova požehná bábätko. O rok bol zase máj a môj príbeh sa zopakoval. Znova jeden zažitý potrat. Nechápala som, čo sa deje. Tá ťarcha už teraz bola veľmi silná. Tak veľmi som po tom bábätku túžila. Zostalo mi iba modliť sa a očakávať na Pána a na Jeho načasovanie.

Prišiel august. A čo si myslíte, čo sa stalo? Áno, znova to isté – tretí potrat. Už som to nezvládala. Plná hlava otázok. Plné srdce bolesti a smútku. Ako sa s tým vysporiadať? Ako to všetko vytrpieť? Pane, prečo práve ja? Tresceš ma kvôli niečomu? Učíš ma niečo? Čo sa deje? Ale Pán mlčal a to bolo ešte ťažšie pre mňa. Áno, učil ma niektoré veci, ktoré som vtedy nechápala. A hovorí sa, že učiteľ je počas testu vždy ticho.

A potom prišlo obdobie, keď sa nič nedialo. Vlastne, tak som si myslela. Ale Pán ma vtedy mnoho toho učil, čo by som sa, verím, inakším spôsobom nikdy nenaučila. Na jednej službe mi Pán prehovoril a prerušil to ticho. Kázeň bola o tom, či vieme prijať Božiu vôľu pre náš život. Pamätám si, ako som sa modlila a hovorila Pánovi, že prijímam Jeho vôľu pre môj život. No, Pán si to chcel overiť. Postavil mi jednu otázku: „Čo ak vám nedám bábätko nasledovných 5 rokov, prijmeš aj tak moju vôľu pre teba?“ Úprimne, neočakávala som až takú priamu otázku, ale odpovedala som „Áno Pane, prijmem.“ Pán mal pre mňa aj nasledovnú otázku: „A čo ak je moja vôľa, aby ste vôbec nemali bábätko, aj tak prijmeš moju vôľu pre teba?“ Zostala som šokovaná a úplne na dne, uvedomujúc si, aké by to pre mňa bolo hrozne ťažké. Cez slzy som odpovedala aj vtedy, „Áno Pane, aj tak prijmem Tvoju vôľu.“ A Pán sa už ďalej nepýtal na nič.

Prechádzala som cez rôzne vyšetrenia, lekári odhadovali, čo by asi mohlo byť príčinou, prečo toľko potratov. Nejakú chorobu síce aj našli, a potom už tvrdili, že to určite kvôli tomu. Ale teraz už viem, že Pán mal presný čas a spôsob, kedy a ako, a žiadna choroba s tým nesúvisela.

Potom bol usporiadaný jeden kemp a na kempe ďalšia výzva pre mňa. Kázeň bola o vyznávaní vecí vo viere. A na konci dal kazateľ možnosť, aby ktokoľvek chce, vyznal to, čo verí, že sa stane. Ľudia sa striedali vo vyznaniach, o vyliečení z chorôb, o svojich rodinách, ktoré budú spasené... A ja som sedela celkom vzadu, pozorovala a rozmýšľala, že by som asi nemala čo ani vyznať, zdravá som, moja rodina je veriaca. No zrazu moje myšlienky vyrušil mikrofón, ktorý sa mi ocitol v ruke. Kazateľ mi podal mikrofón a povedal,

„Tak povedz niečo, vyznaj niečo, čo veríš že sa stane.“ Chvíľu som váhala, satan sa pokúšal ma odradiť od toho, šepkal mi, že ma vysmejú, že poviem niečo, čo sa nestane. Ale cítila som, že Pán toto odo mňa očakáva a že týmto chce niečo zlomiť. Tak som povedala: „Ja verím, že my budeme mať bábätko.“ Nič spektakulárne sa nestalo v tom momente, aspoň ja som to nevidela. Ale vtedy, keď to nevidím – Ty konáš! O dva týždne neskôr sme zistili, že budeme mať bábätko. A vtedy som už vedela, že tentokrát to bude naozaj inak.

Kým som nebola tehotná, mnohokrát som rozmýšľala o tom, prečo nemám bábätko. Až som sa aj hádala s Pánom, vyčítavala som Mu niektoré veci. Pane, veď Ti slúžim, spievam, robím rôzne veci pre Teba a Ty mňa nechceš požeňať, nechceš mi dať to, po čom tak túžim. No raz som pochopila,

že sa hádam s nesprávnou osobou a rozhodla som sa, že sa „pohádam“ so satanom. A tak som mu venovala jeden text, v ktorom som mu povedala, že ja viem, že víťazstvo sa už stáva v našom živote a že satan celkom prehral. Pritom som vôbec nevedela, že vtedy som už bola tehotná.

Myslela som si, že teraz, keď už som tehotná, satan sa vzdal, ale nebolo tomu tak. Usiloval sa aj počas môjho tehotenstva to prekaziť, útočiť na mňa strachom a inými vecami. Napríklad, v ten deň, keď som sa dozvedela, že som tehotná, tak sa satan pokúsil to prekaziť tým, že som sa pošmykla na schodoch a spadla som. Ale v modlitbe som hneď vyznávala, že toto dieťaťko je od Pána a nič mu neuškodí. A tak to aj bolo.

Na vyšetreniach u lekára mi niekoľkokrát hovorili, že by som mala urobiť dodatočné testy, že možno sú tam nejaké choroby u bábätka, ale ja som to odmietla, znovu vo viere, že Pán všetko drží pod kontrolou a že je s dieťaťom všetko v poriadku. Potom sa zjavil ešte jeden výsledok, ktorý mi nahnal strach, satan sa naozaj veľmi usiloval a útočil, lebo vedel, aké zvláštne a požehnané dieťaťo to bude pre nás. Ukazovalo to na to, že dieťa po narodení môže byť hluché. A viem, že to satan dal preto, lebo som sa modlila, aby naše dieťaťo malo dar pre hudbu a spev, aby tak oslavovalo Pána. No nakoniec ten test vlastne ukázal, že to je práve opak tomu, že dieťa hluché nebude, že to bol iba satanov pokus o strach. Ku koncu tehotenstva som bojovala s vysokým tlakom a jednu noc, pár dní pred pôrodom, ten tlak mi veľmi stúpol a bála som sa, čo sa stane. Trvalo to tak nejaký čas, a potom sa všetko upokojilo. Ráno som prečítala správu, ktorú mi napísal jeden brat. Povedal, že v noci sa veľmi za mňa modlil, že veľmi bojoval v modlitbe (nevedel prečo), ale ma posilnil, že všetko bude v poriadku. A k tomu mi pripomenul dej z Biblie, keď egyptské baby pomáhali izraelským ženám pri pôrode a slová, ktoré tam povedali, že izraelské ženy sú silnejšie ako egyptanky, a že nech si to vezmem tak, že aj ja patríam k tým izraelským ženám. Bolo to veľké požehnanie pre mňa a vedela som, že ten tlak sa znormalizoval kvôli tým modlitbám.

A prišiel deň pôrodu. Ak by som mala možnosť vybrať si, ako môj pôrod bude vyzeráť, tak by som si nevedela vybrať lepšie ako to Pán naplánoval. Bez bolestí, bez komplikácií, rýchlo. Ešte aj to, že tam boli absolútne všetky lekárky, ktoré som poznala osobne, bolo pre mňa svedectvom. Napasovať 5, 6 osôb, aby pracovali v tej istej smene, to mohol zariadiť iba Pán!

Keď som už držala našu dcéru vo svojich rukách, myslela som, no už je teraz všetko v poriadku. Ona je tu a satan sa úplne vzdal. No, nebolo to celkom tak. Ešte raz zaútočil. Po pôrode zistili, že naša dcérka má nejakú baktériu a museli sme zostať v nemocnici niekoľko dní. Ale aj v tom Pán pracoval a ukazoval svoju moc! Poslali jej krv na analýzu a na tie výsledky sa čaká aj niekoľko dní, a iba potom môžu začať s terapiou. No v ten večer tam bola jedna lekárka, ktorá sa rozhodla, že skúsi

dať lieky na svoju ruku, a že keď prídu výsledky, tak lieky zmení, ak nebudú zodpovedajúce.

Ale tá lekárka bola vedená nie svojou, ale Božou rukou a tie lieky boli presne tie, ktoré mali byť. A tak, kým tie výsledky prišli, naša dcérka už dostávala správnu terapiu a všetko sa čoskoro znormalizovalo a mohli sme ísť domov.

Meno sme už mali pripravené. Ešte som ani nebola tehotná, keď som vedela, že budeme mať Abigael. Čítala som jednu knihu a tam opisovali o Abigael, že bola múdra a že priniesla pokoj. A vtedy som povedala manželovi, „My budeme mať Abigael a ona nám prinesie pokoj.“ Vtedy ešte vôbec nevediac, že naozaj budeme mať dieťaťo a že to bude práve dievčaťo. Ale Pán vedel už vtedy.

A tak už máme našu Abigael. Áno, je múdra, je krásna, priniesla nám pokoj a je našim ohromným požehnaním od Pána. Jej meno znamená Otcova radosť. Je našou veľkou radosťou a modlíme sa, aby bola radosťou aj nášmu nebeskému Otcovi. Všetko to, za čo som sa modlila, Pán vypočul a dal. Už v tomto útlom veku ona veľmi miluje hudbu, spieva piesne, oslavuje Pána a raduje sa, keď ideme do zboru. Učila som sa veriť, kým sme ju nemali, no teraz sa učím moju vieru posunúť na vyššiu úroveň, na úroveň dieťaťa. Teraz chápem, aká je to detská viera. Keď počujem našu dvojročnú dcéru ako sa modlí pre ockov prst, ktorý bolí: „Pane Ježišu, ďakujeme Ti, nech prejde.“ Ona neprosí, ona ďakuje. A my ďakujeme Pánovi, že ju máme.

Začala som toto svedectvo tým, že bol máj, keď som utratila prvé bábätko. A končím toto svedectvo tým, že našu Abigael sme dostali práve v máji. Keď Pán naplánuje, je to perfektne načasované!

Kristína Mamojková

NIE POVINNOSŤ, ALE POSLUŠNOSŤ

Určite by sa každá z nás najradšej držala svojho pohodlia, života, na ktorý sme si zvykli a ktorý si užívame naplno alebo niečoho materiálneho, čo má pre nás veľkú hodnotu. Nie je to ľahké, vzdáť sa toho, čo máme rady. Hovorím o tom z vlastnej skúsenosti, keď som opustila dom, ktorý sme spolu s manželom práve rekonštruovali, plánovali svoju budúcnosť a žili v ňom iba dva roky, odišla od svojich najbližších do neznáma, kde nikoho nepoznám. Opýtaj sa sama seba – komu moje srdce dnes slúži, čo moje srdce dnes miluje? Je dôležité spoznať Božiu vôľu pre svoj život, svoje poslanie v Kristovi. Tento svet nie je našim domovom. Večnosť je naším cieľom. Pokým sme tu, nežime pre seba, ale pre Krista. Pre Jeho ciele a plány.

To nie je povinnosť, ale poslušnosť, vlastné rozhodnutie a vďačnosť. Tá poslušnosť je výsledkom Božej milosti, nezaslúženej priazne a lásky a pôsobenia Jeho Svätého Ducha, ktorý prebýva v našom vnútri. Keď sme podriadení vedeniu Svätého Ducha, plníme Božiu vôľu. Svätý Duch nám pomáha prekonať a zrieknuť sa vlastných a svetských žiadostí. Keď dovolíme, Jeho milosť nás naučí, aby sme nežili pre seba, ale pre veci nebeské. Pôsobenie Ducha Svätého je kľúčové, lebo vonkajšia poslušnosť Bohu je výsledkom vnútornej premeny srdca. V tom sa odzrkadľuje náš skutočný vzťah k Bohu, na ktorom Mu veľmi záleží.

Keď sme raz vyslobodení z otroctva vlastných žiadostí, máme svoje ovocie na posvätenie a večný

život (Rimanom 6:22). Boh nás môže použiť pre svoju službu. Sme slobodné konať pre Božie kráľovstvo a hľadať viac požehnanie pre iných ako pre seba. Keď sa na to pozeráme očami tohto sveta – dať seba pre iného, nikdy nie je ľahké; zrieknuť sa niečoho v prospech iného, nie je najlepší výber; obetovať svoje pohodlie a úžitok, nikdy nie je jednoduché. Avšak, keď sa na to pozeráme očami svojho nebeského Otca, je to najlepšie rozhodnutie. Je to niečo, čo Otec očakáva od nás. Dokonca, môžeme si to zobrať ako Jeho prikázanie. Prikázanie, nie ako povinnosť, ale prikázanie ako poslušnosť a vlastná vďačnosť.

Dbajme na to, že naše skutky si všima tento svet, ale Boh sa pozerá do srdca človeka. Aj keď nás ľudia možno budú chváliť a obdivovať, Boh však skúma naše pravé motívy k tomu, čo robíme a aké myšlienky sú skryté v našej myšli. Mať naozajstný a blízky vzťah s Bohom vyžaduje tvoje srdce a je potrebné byť úplne vydaný pôsobeniu Ducha Svätého. Keď je náš vnútorný vzťah s Bohom opravdivý aj naše vonkajšie skutky dosvedčia našu vieru a sú v súlade s Jeho vôľou.

Zhromažďujme si poklady na nebi, nie na zemi. Obetujme svoj život pre záchranu života iného.

Tatiana Valová

Naše skutky
si všima
tento svet,
ale Boh
sa pozerá do
srdca človeka.

POVOLAJ SI PETRA

V Cezárei, významnom prístave na Stredozemnom mori, utáborilo sa rímske vojsko. Dovážali sem tovar pre svoje čaty. Prístav rozšíril Heródes, židovský kráľ na inovatívny spôsob. Do veľkých drevených kontajnerov nasypali sopkový prach. Tak naplnené spúšťali do mora a murovali z nich prístav. Keď sa prach zvlažil, stvrdol ako cement, a tak sa každý kontajner stal jedným veľkým kamenným blokom. Prístav v Cezárei sa stal svetoznámy. Aj mnohé iné lode okrem vojenských pristávali v tomto prístave. Mesto začalo prekviatať. Ľudia našli v ňom svoju obživu. Aby bol pokoj a poriadok v meste, muselo sa k tomu utáboriť vojsko pre takú službu. Italská čata bola v meste pre také ciele. Ich stotníkom bol pán kapitán Kornélius. Ten sa na nejaký spôsob zoznámil s náboženskými Židmi a uveril v živého Boha. Prestal uctievať modly, totiž rímskych bohov a modlieval sa opravdivému Bohu. Nevieme, kto ho naučil modlitbám, len vieme, že mu Pán Boh otvoril um duše, aby pochopil, že almužny a milodary sú čiastkou služby Bohu. Úprimne sa každý deň modlieval v určenom čase pre modlitby podľa obyčaje Židov. Bývalo to vždy o deviatej hodine. Veriaci ľudia sa v presný čas obracali tvárou ku chrámu v Jeruzaleme a modlili sa Bohu. Tak i Kornélius so svojou rodinou praktizoval. Skutky apoštolov v 10. kapitole nám oznamujú, že Kornélius bol muž nábožný s celým

svojím domom. Dnes sa takto deje veľmi často v kresťanských rodinách. Sú nábožní ľudia, veľmi štedrý ľudia, modliaci sa ľudia. Celé rodiny slúžia tak živému Bohu a blíznym.

Tak ako Kornélius, uspokojení vo svojom náboženstve. Sú presvedčení, že sa líšia od ľudí bezbožných, neveriacich a sebeckých. Vždy sa modliavajú, dávajú chudobným milodary a boja sa Boha. Hovoríme o nich, že sú primeranou rodinou, na ktorú sa treba prizerať. Nielenže si vážime ich službu Bohu, ale aj štýl ich života. Áno, také rodiny žijú medzi nami. Pochválime ich a občas za nich Bohu poďakujeme. Sú úctyhodní, lebo na takých ľudí sa môžeme úplne spoľahnúť. Jedným slovom nábožní. Okolo deviatej hodine, kým trvala rodinná modlitba, zjavil sa pri Korneliovi anjel. Vyslovil jeho meno, čo znamenalo, že ho Boh pozná podľa mena. To je už samo osebe zvláštne.

Kornélius! - povedal anjel.

Kornélius sa zľaknutý díval na nebeskú bytosť, ktorá v telesnej podobe stála pred ním.

Čo je Pane? - opovážil sa Kornélius prerieknuť zo svojho strachu. Dôstojník rímskej armády sa nebál nikoho a ničoho. Tá armáda bola pripravovaná pre boj s hocikým. Nebál sa žiadneho bojovníka, ale anjela sa zľakol.

Tvoje modlitby a tvoje almužny vstúpili na pamäť pred Bohom - oznámil mu anjel. Potom mu dal úpravy. To, čo dovtedy robil Kornélius bolo dobré. Boh ho cez anjela pochválil, ale chcel, aby Kornélius a jeho domácnosť posunuli svoj život bližšie Bohu. Boh im doprial večný život.

Pošli mužov do Joppy a zavolaj Šimona, ktorý má prímeno Peter... - riekol anjel.

Dal mu adresu, dal mu meno a zamestnanie hostiteľa, u ktorého Peter býval v Joppe.

Teraz Boh skladal mozaiku, aby aj Petra položil na miesto, kde ho chcel mať.

Vstaň Peter, bi a jedz! - odznel hlas, keď sa hladný Peter modlil. Dal mu videnie, cez ktoré ubezpečil Petra, že to, čo Boh očistil, nesmie považovať nečistým. Porozumel Peter a premohol sa, aby išiel s mužmi do Cezárey.

Porozumel Peter a bolo by dobre, aby všetci služobníci Slova tomu porozumeli. Pri stretnutí sa Petra a Kornélia sa stalo niečo zázračné. Ukazuje sa štandard nebeského kráľovstva. Kapitán padá na kolená pred rybárom. No Peter

poznal, že tu nešlo o neho, ale o Pána Ježiša Krista. Nedovoliť, aby sa mu niekto klaňal. Povedal im o svojom váhaní a o presvedčení z videnia. Potom sa opýtal, prečo ho povolali.

Celý tento príbeh som napísal ako podklad. Tu vlastne započína poslanstvo, ktoré som prijal od Pána: POVOLAJ SI PETRA! Kým ešte Peter hovoril tejto nábožnej skupine, stalo sa práve to, čo Boh režíroval. Všetci boli naplnení Svätým Duchom a začali hovoriť inými jazykmi na slávu Bohu. Zopakoval sa príbeh z Jeruzalema na deň Letníc. Tu prví ľudia z pohanského úzadia prijali krst Svätým Duchom. V istom čase rozkázal Peter, aby boli pokrstení aj vo vode v meno Pána Ježiša Krista. Sú nábožní muži a majú primerané rodiny. Modlievajú sa Bohu, rozdávať štedro almužnu a žijú tak, že si ich Boh všimol. Práve takým osobám zneje rozkaz z nebies: POVOLAJ SI PETRA! My sme všetci pred tvárou Božou, aby sme počuli všetko, čo je rozkázané od Pána. Tak povie kresťan, ktorý si nárokuje na večný život. POVOLAJ SI PETRA! On povie, že je Pán Ježiš Pánom všetkého a že nás obdarúva Svätým Duchom a pripája k tým, ktorí túto moc už prijali. POVOLAJ SI PETRA a to, čo Boh očistil, nepovažuj nečistým.

Ján Tomášik st.

Zotrvávajme v modlitbách pre našich tínedžerov

Adolescencia je štádiom vývoja dieťaťa trvajúce od skončenia detstva až po dospelosť. Toto obdobie nie je presne vyhradené, ale všeobecne sa umiestňuje medzi 11. a 20. až 25. rok. Slovo adolescencia pochádza z latinského výrazu *adolescere* a znamená priechod do dospelosti, dospievanie. U nás je pre mladistvých tohto veku ujatý aj názov tínedžeri.

Toto obdobie je charakterizované nasledovnými javmi: zrýchlený fyzický rast a vývoj, fyzické, sociálne a psychologické dozrievanie, vývoj a dospelosť mentálnych procesov a dospievajúcej identity. V tomto období začína a vrcholí fyzické dozrievanie. No zároveň sa konsoliduje duševný život, postoje a názory a celkovo sa formuje a dozrieva osobnosť jedinca, dosahuje takmer vrchol rozumových schopností. Úroveň inteligencie tohto obdobia sa v ďalšom živote len výnimočne prekračuje.

Je toto obdobie náležitých zmien u dospievajúcej mládeže. Tieto zmeny sú biologické, kognitívne, sociálne a emocionálne, ale nie sú rovnaké u každého. Varujú od osoby k osobe, podľa okolností v ktorých vyrastá, výchovy zo strany rodičov alebo osôb, ktorým sú zverené a tiež podľa charakteru jedinca.

Adolescencia sa končí dosiahnutím dospelosti približne vo veku 25 rokov, kedy je dokončený jeho telesný vývoj a mladý človek je sociálne aj psychicky zrelá osobnosť.

Dieťa v počiatočnej, ale aj neskoršej adolescencii hľadá istoty, nedôveruje autoritám, má tendenciu riskovať, začína sa zaujímať a otvárať sa k duchovnosti, a nielen k dobrej, Božej. Pritom možno ešte nemá veľa známostí ani skúseností, a ak je príliš zvedavý a otvorený k duchovným veciam, môže ľahko podľahnúť diablovmu vplyvu a jeho nečistým zámerom. Pravda je taká, že niektoré deti

už okolo 10-11 rokov sa začínajú nepekne správať, používať vulgárne slová, škriepiť sa a vzájomne sa osočovať, neposlúchať, ba často aj nenávidieť rodičov, nepriateľsky sa stavať voči všetkému a všetkým. Sú proste spurní, nervózni, nespokojní.

Na toto citlivé obdobie v živote mladého človeka diabol číha a všemožne sa usiluje oklamať a zviest túto mladú dušu do svojich osídí, nastavuje mu rôzne nástrahy ako sú cigarety, alkohol, drogy, vkladá mu do mysle rôzne špinavosti, vzbúrenectvo.

Preto je nutné, aby rodičia bojovali o svoje deti a vplývali na nich správnou, zbožnou výchovou. Síce sa zdá, že teraz sa im veľa toho dohovoriť nemôže, predsa to treba skúšať, no náš prístup k nim musí byť veľmi premyslený, trpezlivý a citlivý. Netreba s nimi bojovať ich zbraňami a spôsobmi, rodič je ten starší a má byť múdrejší, rozvážnejší v komunikácii a vplyve na svoje deti.

Najúčinnejšou zbraňou v boji s diablom o dušu nášho tínedžera je predsa modlitba. Aj keď sme možno nikdy neboli typ, ktorý by sa dôsledne modlil, teraz je čas, keď naše modlitby za naše deti musia byť intenzívnejšie, úpenlivejšie a horlivejšie ako nikdy predtým. Neustála, vytrvalá, bojovná modlitba môže ochrániť naše dieťa od hriechov, ktoré mu diabol neustále ponúka, prípadne z diablových pazúrov, ak ho už uspel zlákať do niektorých z jeho nástrah.

Každý rodič by mal myslieť na to, že by nechcel tráviť svoju večnosť bez svojich detí. Ibaže by nemal bázeň Božiu a nemiloval dostatočne svoje deti. Či nie je strašná myšlienka, že ja by som mohol tráviť večnosť v nebi, v neopísateľnej radosť s mojím Pánom, a moje milované deti v ohnivom pekle vo večných mukách? Či je niečo horšie od tohto?

Teraz je čas, keď naše modlitby za naše deti musia byť intenzívnejšie, úpenlivejšie a horlivejšie ako nikdy predtým.

Pretrvávajme v modlitbách za naše deti, sprotivme sa diablu a bojujme o ich duše každodenne. Job je nám dobrým príkladom vo vytrvalej modlitbe pre svoje deti, Job 1:5 – vstával skoro ráno, obetoval zápalné obeti za každé jedno svoje dieťa, akže náhodou zhrešilo a modlil sa za nich po všetky dni ich života.

Predostrieme si niekoľko spôsobov, ako sa môžeme modliť za svoje dospievajúce deti.

Modlime sa za lásku k Bohu. Aj keď bolo naše dieťa od raného veku zapojené do osobného vzťahu s Kristom, obdobie dospievania môže priniesť zmätok a otázky. Modlime sa, aby sa neodvrátili od svojej viery, ale aby im Boh „otvoril [ich] oči, aby som [oni] videl úžasné veci v tvojom zákone“. (Žalm 119:18)

Modlime sa za ich priateľstvá. Tínedžeri sa prirodzene sťahujú z rodinných vzťahov a sústreďujú sa viac na svoje priateľstvá, takže je o to dôležitejšie, aby mali tých správnych priateľov. („Kto chodí s múdrymi, zmúdreje, ale druh bláznov trpí zle.“ Príslovia 13:20)

Modlime sa za čestnosť. Tínedžeri môžu čeliť mnohým lákavým situáciám, ktoré otestujú ich úprimnosť – úprimnosť k nám, ich učiteľom, iným dospelým a ich priateľom. Modlime sa, aby mali odvahu byť úprimní vo všetkých situáciách. („Lepší je chudobný človek, ktorý chodí vo svojej rýdzosti, ako ten, kto má krivo v reči a je blázon.“ Príslovia 19:1)

Modlime sa za ich ochranu pred pitím alkoholu, drogami a pornografiou. Závislosť v ktorejkoľvek z týchto troch oblastí môže zničiť život človeka. Modlime sa, aby mal náš tínedžer silu a múdrosť, aby odolal týmto pokušeniam. („Nezachvátilo vás žiadne pokušenie, ktoré nie je bežné u ľudí. Boh je verný a nedovolí, aby ste boli pokúšaní nad vašu schopnosť obstáť.“ 1. Korint'anom 10:13)

Modlime sa za ich čistotu. Prebojovať sa džungľou moderných tínedžerských vzťahov s neporušenou čistotou nie je malá úloha. Môžeme byť rodičmi a rozprávať sa, kým sa nezaďachame, ale nakoniec to bude záležať na rozhodnutí, ktoré musí naše dieťa urobiť za chvíľu osamote s priateľom alebo priateľkou. Modlime sa, aby pochopili hodnotu čakania a aby Božie príkazy týkajúce sa našich sexuálnych vzťahov boli pre naše dobro. („Utečte pred smilstvom. Všetky ostatné hriechy, ktorých sa človek dopustí, sú mimo tela, ale kto hreší sexuálne, hreší proti svojmu telu.“ 1. Korint'anom 6:18)

Modlime sa za bezpečnosť. Ak sme sa toto nikdy predtým nemodlili, je to preto, že náš dospievajúci ešte neprešiel vodičským testom. Počas týchto rokov, keď ich musíme občas nechať zažiť život bez nášho dohľadu, môže byť strach stálym spoločníkom rodičov. Modlime sa, aby Boh ochránil naše dieťa a upokojil naše srdce. („Ja si ľahnem a v pokoji zaspím, lebo ty sám, Pane, daj mi bývať v bezpečí.“ Žalm 4:9)

Modlime sa za ich pokoru. Ak sa naše dieťa dokáže naučiť uprednostňovať ostatných pred sebou a vidieť každého človeka ako jedinečného a hodnotného jednotlivca, naučí sa pokore. („*Pokora a bázeň pred Pánom prinášajú bohatstvo, česť a život.*“ Príslovia 22:4)

Modlime sa za spokojnosť. Dospievanie je často charakterizované nepokojom a túžbou po nejakom uspokojení. Modlime sa, aby sa naše dieťa naučilo byť spokojné s tým, čo dnes Boh pripravil, a aby nepoužívalo nespokojnosť ako odrazový mostík k zlým rozhodnutiam. Múdri ľudia majú schopnosť vydržať a čakať na Boha, aj keď veci nie sú dokonalé (tj. čakanie na toho pravého, perfektnú prácu atď.).

Modlime sa za ich manželstvo. Aj keď sa to môže zdať trochu predčasné, nikdy nie je príliš skoro modliť sa, aby Boh jedného dňa priviedol pre naše dieťa toho správneho partnera. Modlime sa, aby manžel alebo manželka, ktorých má Boh pre naše

dieťa, rástli v múdrosti a viere, až kým nebudú spolu v manželstve postavenom na vzájomných hodnotách.

Modlime sa za ich budúcnosť. Náš tínedžer je úžasne blízko k sérii dôležitých rozhodnutí: akú vysokú školu si zvolíť, aký odbor, kde bývať atď. Rozumný výber a tvrdá práca počas mladej dospelosti bude mať veľký vplyv na jeho budúci úspech a príležitosti. Modlime sa, aby dnes počúvali Božie vedenie a robili dobré rozhodnutia, aby sa zajtra mohli tešiť z ovocia týchto rozhodnutí. („*Lebo poznám plány, ktoré s tebou mám, hovorí Hospodin, plány, aby sa ti darilo a nie ti ublížilo, plány, ktoré ti dajú nádej a budúcnosť.*“ Jeremiáš 29:11)

Anna Andrášiková

Do akej miery si odhodlaný nasledovať Pána?

Slovo Božie nám hovorí, že Ježiš prišiel na zem, aby priniesol možnosť záchrany pre človeka. On, Pán vesmíru, opustil nebo, obliekol na seba ľudské telo a prišiel položiť seba ako obeť za naše hriechy. Jeho cesta nebola ľahká, ale natoľko ťa miloval, že urobil všetko, aby si ty bol zachránený. Ježiš prišiel kvôli nám, zomrel za nás, šiel až do konca, aby ti vyzískal spasenie a dnes volá nás, aby sme Ho nasledovali.

Apoštol Pavol znázornil život kresťana ako jeden bežiaci zápas. Premýšľal som o tých veršoch a rozpamätal som sa na úryvok, ktorý som čítal. Bol to úryvok o ultra maratón, ktorý sa volá Transendencia, čo znamená prekračovanie hraníc ľudskej skúsenosti; skúsenosť, o ktorej by sme povedali, že je ponad telesné zmysly. Samé meno tohto maratóna mi bolo zaujímavé. Je to dráha dlhá 5000 km, trvá 52 dní a je limitovaná na 6 hodín behu za jeden deň. Niečo, čo vyžaduje mnoho zriekania sa a úsilia počas dlhej doby. Túto dráhu zdolalo iba 49 ľudí, čo je menší počet ako počet ľudí, čo sa vyšplhali na Mt. Everest. Dlhý čas som premýšľal, koľko sú ľudia hotoví zriekať sa, usilovať sa, aby dosiahli niečo, čo má iba pozemskú odplatu a často my, kresťania, ktorí poznáme Pána a máme Jeho Duchu, aby nám pomáhal, ustávame na ceste.

Počas Ježišovho života mnoho ľudí Ho nasledovalo, obzvlášť, keď mali z toho nejaký zisk, ale čím ťažšia bola Jeho cesta, tým menej ľudí zostalo pri Ňom. Evanjelista Ján nám hovorí v 6. kapitole, že sedemdesiat z Ježišových učeníkov Ho opustili, pretože Jeho učenie bolo príliš ťažké pre nich; v Getsemanskej záhrade iba traja učeníci boli pri Ňom a iba jeden zostal pri kríži. Ježiš nás nepovolal, aby sme Ho len nasledovali, povolal nás, aby sme Ho nasledovali do konca.

Evanjelium podľa Jána 20:4-6, „*A bežali tí dvaja spolu, ale ten druhý učeník bežal popredku, rýchlejšie ako Peter, a prišiel prvý k hrobu. A keď sa nahnul, videl povoje ležať, ale nevošiel. Potom prišiel aj Šimon Peter idúc za ním a vošiel do hrobu a tiež videl povoje ležať.*“ Vidíme tu Jána a Petra ako bežiacich k Ježišovmu hrobu, keď počuli, že Ho tam nie je. Hovorí nám slovo Božie, že Ján bežal rýchlejšie než Peter, ale keď už prišiel po hrob, keď už bol pri cieľi, ku ktorému bežal, on zastal a nevošiel dnu. Keď Peter dobehol, vošiel dnu. Peter

bežal do konca, nezastal pri dverách hrobu, nezastavila ho žiadna pochybnosť, žiadna vec, on chcel byť úplne presvedčený, že Ježiša tam nie je. Tak je to aj v našom živote, nejde o to, koľko sme rýchli, koľko sme talentovaní alebo schopní, ale ide o to, či ideme za Ježišom do konca. Beh kresťana nie je o tom, kto je najrýchlejší, ale kto príde až do cieľa.

Ako je to v našom živote? Často sme rýchli v určitých veciach, ale stáva sa aj to, že keď nás Pán volá, aby sme Ho nasledovali, možno ďalej ako niekto iný, my váhame, kalkulujeme risk, hľadáme koľko nás to bude stáť, obávame sa, že možno ľudia vôkol nás nie sú hotoví až tak ďaleko ísť. V 21. kapitole evanjelistu Jána máme zápis o tom, ako Ježiš povoláva Petra, aby šiel za Ním. Namiesto toho, aby šiel, Peter sa zvedal, čo bude s Jánom, prečo Pán nevolá aj jeho? Ježiš mu v tom odpovedal, „*Ty len poď za mnou.*“

Ježiš, keď chodil zemou, hovorieval, „*Podťe ku mne všetci.*“ Tento hlas dnes aj nás volá. Pán má pre každého z nás pripravenú dráhu, ktorou máme ísť, možno je tvoje povolanie rozličné od tvojho povolania brata a sestry, ale ak teba Pán tam povolal, neobracaj sa a neklad' otázku, „*Pane, a čo iní?*“ Nasledujme Pána práve tou cestou, ktorou nás On vedie, aj keď prídu prekážky, aj keď sa telo chce vzdať a možno nevidíme zmysel. Dôverujme Pánovi a nasledujme Ho do konca, lebo On má pre nás pripravenú odmenu, ktorá nás dočká, keď sa ukončí náš beh.

Nikola Hromčík

Ak teba Pán tam povolal,
neobracaj sa a
neklad' otázku,
„Pane, a čo iní?“

EFEKT

kvality a zodpovednosti

„Ale Dávid odpovedal Saulovi: Tvoj služobník bol pastierom svojho otca pri drobnom stáde, a keď prišiel lev alebo medveď a niesol preč nejaké dobytča, ovcu alebo kozu, zo stáda, vyšiel som za ním a bil som ho a tak som vytrhol z jeho tlamy. A keď sa oboril na mňa, chytil som ho za jeho bradu a bil som ho dotiaľ, dokiaľ som ho nezabil.“

1. Samuelova 17:34-35

Levi Strauss 20. mája v roku 1873 vyrobil kvalitné džínsy, ktoré zmenili históriu nohavíc a vlastne celú históriu moderného odevu. Tieto džínsy má takmer každý človek alebo dáma v skrini a ani netušia, že táto moderná inventúra, ktorú vlastnia vo svojich domovoch, nemala za hlavný cieľ zachytiť svetový módný trh. Všetko, čo chcel Levi Strauss bolo vyrobiť kvalitné robotné nohavice pre chlapov, ktorí tvrdo pracovali v továrňach.

Pretože svoju robotu urobil kvalitne a zodpovedne, dnes sa v mnohých školách spomína tento príbeh.

Keď svoju robotu robíme kvalitne a zodpovedne, to, čo nám je zverené dostane potenciál sa rozmnožiť.

Dávid svoju robotu robil kvalitne a efektívne. Jemu bolo zverených niekoľko oviec, ale on nepohrdol malou vecou, konal to celým svojím srdcom. Bol pripravený život dať za to, čo mu bolo zverené.

Mnohokrát stretnem ľudí, ktorí chcú také veľké zodpovednosti a tituly, ale nie sú verní v malom, čo im je zverené. Z polievky by prešli hneď na dezert, ale nechcú mäso, ktoré je potrebné prežúvať.

Pozrime sa na príklad hrivien, ktoré zveril Pán svojim sluhom. Jednému dal päť, jednému tri a jednému jednu hrivnu. Ten, čo dostal päť získal ďalších päť a bol nazvaný dobrým a verným sluhom. Bolo potrebné namáhavo pracovať a získať ďalších päť. Ten, čo dostal jednu, pohrdol svojim Pánom a bol nazvaný zlý a lenivý. To nám hovorí, že Boh, keď nám niečo dá, pozoruje, čo urobíme s tým, čo nám je zverené. To znamená, že nám dal zodpovednosť pre niektoré veci. Cesta k úspechu nie je ľahká, ale na nás je, s akým postojom šafárim s tým, čo nám je dané.

Kainovi Boh povedal: Či keď budeš dobre robiť, tvoja tvár nebude povznesená a veselá? Božie inštrukcie sú celkom jasné, ale Boh ti dal moc, aby si si vybral, kam bude smerovať tvoj život. Boh dal ceruzku do našich rúk, aby sme vypísali strany nášho života, ale pozoruje, čo urobíme s tým, čo nám je zverené. Tvoj potenciál sa môže rozmnožiť, ak svoju robotu budeš konať kvalitne a zodpovedne. Dávidovi Boh dal strážiť niekoľko oviec a Dávid zvíťazil nad Goliášom a stal sa kráľom, a tiež jeden z najznámejších uctievačov v dejinách Izraela. Nikde nemáme zaznamenané, že Dávid túžil stať sa kráľom. On len kvalitne a zodpovedne konal to, čo mu bolo zverené.

Boh ti zveril niečo a pozoruje...

Dávid Mamojka

Božie inštrukcie sú celkom jasné, ale Boh ti dal moc, aby si si vybral, kam bude smerovať tvoj život.

Áno, bol to Ježiš

Videl som Ježiša pred týždňom v robotných šatách, v starej košeli, niečo opravoval sám na streche domu. Zdalo sa mi, že je to brat zo zboru, ale bol to Ježiš.

Poznal som Ho podľa úsmevu.

Minulý týždeň som v zbore videl Ježiša, nehovoril s krikom slová neznáme, no videl som, že verí v to, o čom hovorí. Podobal sa nášmu kazateľovi, ale bol to Ježiš.

Poznám Ho podľa Slova.

Včera som videl Ježiša zasa, bol navštíviť chorého brata. Ticho sa spolu modlili vážne. Chvíľočku sa zdalo, že vidím brata Jána, ale bol to Ježiš. Modlil sa veľmi úprimne.

Dnes ráno som videl Ježiša v našej kuchyni ako niečo chystá. Na chvíľu bol ako moja mama, keď chystá niečo pre mňa, ale bol to Ježiš. Cítila sa láska z dobrého srdca.

Vidím Ježiša všade, kam pozriem. Keď krmí hladného, modlí sa za chorého, keď bezdomovca vedie, pocestnému smer ukáže. Iba na chvíľu si pomyslím, že je niekto iný, ale vždy je to Ježiš. Poznám Ho podľa toho, ako ľuďom slúži.

**Túto báseň napísal 11-ročný
Summer Waters.
Preklad:
Ján Tomašik st.**

CHVÁLA – BOJOVÉ POLE

Význam chvál čiže osláv v našich prostrediach je duchovne podcenený, kým hudobne precenený.

Nemyslela som si, že príde aj ten deň, keď svoj text začnem slovami: keď ma redaktorka oslovila touto témou, rozmýšľala som, čo napísať. Ale aj ten deň sa realizoval a je tu. Oslovila ma napísať niečo na tému osláv čiže chvál. Prvé, čo mi padlo na um, bolo, že je to obširná a hlboká téma, určite sa všeličo môže na túto tému napísať. Keď prišlo k realizácii textu, začala som sa modliť a Pán mi začal odhaľovať rôzne veci týkajúce sa osláv, ktoré keby som mala dať na papier, asi by ani celý časopis nestačil. Tak, čo teda napísať? Určite všetci očakávajú nejaké povzbudzujúce slová o hudbe, o speve, o tom, ako hudba pochádza z neba a iné nádherné slová, ktorými by sa chvály mohli opísať, ale nie je všetko také ružové, jednoduché a priamočiare. V oblasti osláv som jedenásť rokov a v hudbe som, možno povedať, od útleho veku. Skôr, než som vedela rozprávať som spievala, tak je tomu už dosť rokov. Predsa, venovať sa hudbe ako takej a venovať sa chválam je niečo úplne iné, o čom bližšie vedia tí, ktorí sú v tejto službe aktívni a úprimní. Žiaľ, stretávam sa s výrokmi, „A čo, veď vy len spievate alebo hráte.“ Význam chvál čiže osláv v našich prostrediach je duchovne podcenený, kým hudobne precenený. Čo tým chcem povedať? Hudba hrá vynikajúcu úlohu v kresťanstve, je tou, ktorá nás môže uvoľniť, aby sme zabudli na každodenné situácie, trápenia a problémy a sústredili sa úplne na Pána Ježiša, na Jeho velebnosť, majestátnosť, dobrotu. Hudba je stvorená v nebi na oslavu Boha a tú úlohu má mať aj tu na zemi, aby človek prostredníctvom hudby chválil, oslavoval Pána Ježiša, lebo len On je hodný chvály, slávy a cti. Predsa kvalita hudobného prednesu nie je prioritou, tou je duchovná stránka osláv. Áno, máme Bohu dať to najlepšie, čo máme a máme sa snažiť, aby sme zdokonaľovali svoj talent, ktorý nám Boh dal na Jeho oslavu, ale duchovná kvalita osláv by pre hudobnú nemala trpieť.

V Starom zákone hudba a chvály mali veľký význam, predsa v Novom zákone tejto téme sa takmer ani nevenuje pozornosť, hovorím takmer, lebo sú príklady ako Pavol a Sílās a verš, na ktorý sa mnohí odvolávajú, hoci tu hudba ani nástroje nie sú konkrétne spomenuté, „*Ale ide hodina a je teraz, keď praví modlitebníci budú sa modliť Otcovi v duchu a v pravde, lebo aj Otec hľadá takých modlitebníkov, ktorí by sa mu tak modlili. Bôh je duch, a tí, ktorí sa mu modlia, musia sa modliť v duchu a v pravde.*“ (Ján 4:23, 24). Ekumenický a evanjelický preklad je trochu iný, hovorí namiesto modlitebníci, že ctitelia budú vzývať, v týchto veršoch modlitebníci sú ctitelia, kým v anglickom preklade z pôvodných jazykov je tam slovo worship a worshippers, čo znamená tí, ktorí chvália. Dôraz na chvály sa kladie práve pod vplyvom západného kresťanstva, resp. amerického a austrálskeho, ktorý vďaka internetu veľmi rýchlo ovplyvnil aj náš región a našu kresťanskú „chváliacu kultúru“. Celý koncept chváliacich skupín, vedúcich skupín, vedúcich chvál v Novej zmluve nenachádzame a, žiaľ, takýto koncept nemôžeme podporiť Bibliou, je to skôr prax, ktorá sa ukázala ako dobrá, lebo chvály nám pomáhajú celou bytosťou, srdcom, myslou, emóciami a duchom sústrediť sa a zvelebovať nášho Stvoriteľa a Spasiteľa. Áno, môžeme to nazvať aj svojráznou modlitbou. Žalmy sú najznámejšou knihou, ktorá sa najviac venuje chválam prostredníctvom hudby, kde neraz sa spomínajú rozmanité hudobné nástroje, spev, nové piesne a to všetko na vzdávanie slávy Bohu. Najznámejším uctievačom v Biblii je Dávid, ktorý hudbou, spevom, písaním žalmov a tancom uctieval Boha. Dnes sa uctievanie líši od toho, čo hudba znamenala v našich kresťanských spoločenstvách v minulosti.

Skôr tu bol iba jeden nástroj a jeden hlas, ktorý viedol celý zbor v speve. Dnes je tomu inak, v zboroch sa stretávame s čoraz väčším počtom nástrojov a hlasov. Piesne sú iné a rôznorodé. Najčastejšie prekladané z iných jazykov, čo nie je vždy tým najlepším riešením, ale už keď aj sa rozhodneme preložiť tú nejakú oslavnú pieseň, je dôležité, aby sme kládli dôraz na text a samozrejme aj samotnú melódiu. Dávajme pozor, aby text bol v súlade s Božím slovom a rovnako tak aj sama melódia bez slov pôsobí na naše city a je dôležité, aby nevyvoláva negatívne emócie ako hnev, rozrušenosť, nepokoj atď.

Služba chvál je v našich prostrediach práve kvôli vplyvu hudby na ľudí, a pretože je veľmi viditeľná, považovaná za úctyhodnú. V Biblii v Novej zmluve túto službu nenachádzame konkrétne pomenovanú. Z praxe, my čo sme roky v tejto oblasti pôsobenia, tak v duchu, ako aj v tele, môžem za seba povedať, a viem aj iných, ktorí pôsobia v chváloch, ktorí majú rovnakú skúsenosť, že je to bojové pole. Áno, chvály sú aj bojové pole. V prípade, že iba spievate oslavné piesne, pravdepodobne ste túto skutočnosť nezažili, ale ak naozaj celým srdcom sa oddávate Bohu a vzývate Ho v Duchu a v pravde, určite ste mali túto skúsenosť, že počas osláv sa často vedie silný duchovný boj. Boj prebieha často už dni predtým, ako máme viesť oslavu. Nepriateľ, keď vidí Vašu oddanosť Bohu, sa snaží prekaziť akýkoľvek duchovný pokrok, už či Váš osobný, alebo taký, že sa Boh silne sprítomní počas osláv a koná nadprirodzené veci. Sú mnohé svedectvá, keď počas osláv ľudia boli uzdravení, vyslobodení duchovne, mentálne, emocionálne, naplnení Duchom Svätým, zažili osobné prebudenie vďaka silnému dotyku Božiemu, a práve to chce diabol zastaviť. Chce zastaviť ponajprv nás a naše osobné prebudenie a posvätenie v každodennom živote, a potom sa snaží znemožniť Boží vplyv počas osláv tak, že vytvorí nedorozumenia v skupine, niektorí členovia spadnú do ťažších hriechov, ktoré sú v tajnosti a mnohé iné zvady, horkosti, neodpustenia, čo všetko ničí jednotu v skupine a samým tým

aj požehnanie, cez ktoré Pán chce pôsobiť nielen na jednotlivcov, ale aj celý zbor. Často sa stáva, že sme viedli

oslavu na nejakom mieste, kde sa cítila úplná duchovná sloboda, a tam Boh silne konal, ale, žiaľ, sú prostredia, kde sú silné bariéry v duchu, ktoré aj ak je skupina v súlade a v jednote, musí chválam a modlitbou vybojovať. Sú ešte mnohé hĺbky, s ktorými sa v praxi stretávame počas osláv. Chvály sú silným nástrojom, keď si ľudia otvoria srdce a Duch Svätý môže voľne pôsobiť. Predsa, dajte si pozor! Nemiešajte si kvalitný hlas, talentovaného hudobníka, vynikajúci rytmus s pôsobením Ducha Svätého!

Posledné svedectvo, ktoré som zažila bolo pred piatimi mesiacmi, keď mi malý synček, ktorý vtedy mal osem mesiacov, ochorel. Po trojtýždňovom neadekvátnom liečení dostal zápal pľúc. Zakončili sme s ním v nemocnici. Bola som s ním tam sedem dní. Po piatich dňoch ako dostával infúziu a silné antibiotiká, na ktoré vôbec nereagoval, sa mu výrazne zvýšila teplota. Bola som zúfalá, doktori tiež nevedeli, čo sa deje, prečo nereaguje na také silné lieky. Pociťovala som, že tu ide o niečo omnoho silnejšie ako je len zápal pľúc, pociťovala som, že ide o duchovný boj. Boh spôsobil celú situáciu tak, že som zostala sama v izbe so sklenenými stenami. Rozhodla som sa prestať byť zúfalá a začať bojovať. Zavrela som dvere, pustila som si oslavnú pieseň I speak Jesus, čiže Vyznávam meno Ježiš a začala som chváliť. Nosila som dieťa na rukách a chválila a vyznávala meno Ježiš nad okolnosťami, situáciou, nad jeho zdravím a je tam časť, kde hovorí: Vyznávam meno Ježiš nad svojou rodinou. Modlila som sa v Duchu a chválila Boha, tento raz bojovala chválou. V ten deň mu robili aj korona test, lebo už nevedli, čo môže byť v otázke. Tento môj boj trval v období, kým sme výsledok testu nedostali a kým lieky ešte vôbec nezaberali. V ten deň o niekoľko hodín teplota začala padať a mne viera tak vzrástla, že keď teplota začala stúpať, pomodlila som sa a ona spadla a tak niekoľkokrát, až napokon úplne spadla. Dostali sme výsledok testu, ktorý bol negatívny. Pľúca sa začali čistiť a o necelých dva dni som odišla domov so zdravým chlapcom. Modlila som sa celé tri týždne o uzdravenie môjho synčeka, ale som nebojovala o to. Počas modlitby v nemocnici Boh mi prehovoril, že počul moju modlitbu aj skôr, ale že teraz zasiahne, a tak sa aj stalo. Zažili sme prieboj. Haleluja!

Zakončím slovami piesne I speak Jesus:

Tak volaj meno Ježiš na vrchu, v doline, vzývaj meno Ježiš, nech to každý počuje, Ježiš, Ty si Pánom aj v mojej rodine, Ježiš.

Anna Širková

O knihe

Krása a sila letničnej bogoslužby

Lepota i snaga pentekostalnog bogoslužjenja

Vladimir Červenji

Ktorá je tá správna bogoslužba, tá, ktorá sa dotýka Božieho srdca? Prečo obeť Kaina Boh odmietol, kým Ábelovu prijal? Toto sú len niektoré otázky, na ktoré sa autor knihy Krása a sila letničnej bogoslužby, Vladimir Červenji snaží dať odpoveď.

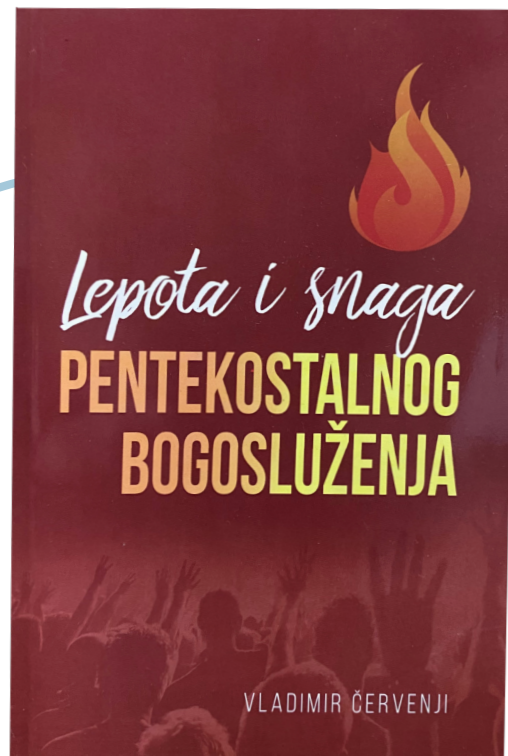
V priebehu vyše 90 strán tejto publikácie, zamýšľa sa nad správnym spôsobom chvály Boha vyplývajúcim z praktík, ktoré sú spomenuté v Písme Svätom. Pritom, čitateľa vedie dejinami apoštolského letničného hnutia a spolu s priekopníkmi letničného spôsobu uctievania poukazuje na zjavenia biblických právd ohľadom chvály a celkovej bogoslužby. Zo strán tejto knihy sa dozvedáme, z ktorých častí zvyčajne pozostáva služba v cirkevnom zbore letničného hnutia. O význame oslavy Boha hudbou, spevom, tleskaním či pokrikovaním, o kázaní Božieho slova kazateľom pomazaným Duchom Svätým a dôležitosti modlitieb počas stretnutia veriacich.

Záujemcovia sa môžu dozvedieť aj o priebehu bogoslužieb v zboroch Kristovej duchovnej cirkvi v Srbsku. Osobitnú pečať a osobný rozmer knihy dávajú aj svedectvá, konkrétne prežitia Božej moci na základe chvály či modlitieb.

Hoci je kniha podaná v podobe štúdie, predsa môže byť vynikajúcou inšpiráciou k hlbšiemu duchovnému pátraniu po čoraz lepších spôsoboch oslavy Boha. Tvrdenia v knihe sú podložené biblickými staťami, avšak aj samotný autor uznáva, že v spôsoboch chvály Boha je vždy možnosť zdokonaľovania a zlepšovania. Hoci správne a podľa Slova, predsa samotné spôsoby uctievania sú druhotné v porovnaní so správnym postojom srdca. Úprimnosť v predchádzaní pred Božiu tvár je tá najdôležitejšia. Bogoslužba nemá byť len obradom, ktorý vykonávame mechanicky a bez emócií. Opravdivá bogoslužba je reálny zážitok prítomnosti živého Boha a je to skutočné a možné i dnes.

Dovoľme, aby nás táto kniha podnietila vzývať Pána v Duchu a pravde, tak ako to miluje náš Boh, lebo práve takých uctievačov On hľadá.

Ruth Petrášová

Náboženstvo podľa Boha 2

ČO OBETUJEŠ BOHU?

Ámos 5:21-24: „Nenávidím, zavrhol som vaše sviatky a nezavoniam vašich slávnostných shromaždení. Lebo ak mi aj budete obetovať zápalné obeti a svoje obilné dary obetné, nebudú mi príjemné, a na pokojné obeti vášho vykúpeného dobytka nepozriem. Odstráň odo mňa hukot svojich piesní, ani hudbu tvojich hárf nechcem počuť. A tak nech sa valí súd ako vody a spravdливость ako nevysychajúci potok mocný.“

Otázka náboženstva je aj otázkou obetí. Keď hovoríme, že Bohu slúžime, tak v určitom zmysle Bohu niečo obetujeme. Otázka obetí je Biblii veľmi podrobne rozobratá a začína sa riešiť na prvých stránkach Biblie.

Určite nám je všetkým veľmi dobre známy príbeh o bratovražde Kaina, ktorý zabil svojho brata Ábela. Tento príbeh okrem toho, že hovorí o tom, že vražda je hriech, a že je zlá v Božích očiach, okrem toho, že hovorí o následkoch pádu celého ľudstva do hriechu, tento príbeh hovorí aj o bogoslužbe. A je to jedna z prvých lekcí, ktoré sa musí každý človek naučiť, ak chce spoznať Boha Biblie a porozumieť Božím princípom.

Ak si pozorne čítame príbeh o dvoch bratoch, zistíme, že zápletkou príbehu je práve obetovanie – bogoslužba. Príčinou Kainovej vraždy bola žiarlivosť, že Boh Ábelovu obeť prijal a jeho obeť odmietol. Ale prečo? Rozdiel bol v tom, akým spôsobom pristupovali k Bohu, teda konkrétne v tom, čo Bohu priniesli ako obeť.

Kain obetoval plodiny zeme a Ábel obetoval prvorodených zo svojho stáda – zvieratá. A už na prvých stránkach Božieho slova je položený princíp obetovania a bogoslužieb, ktorý je platný a nemenný dodnes. Je rozdiel v tom, či na oltár Bohu prinášame plody svojej námahy, plody svojej práce, svoje dobré skutky alebo svoju obeť stavíme na niečom úplne inom. Ábelova obeť bola obeťou krvi. A je to jednoznačne prorocký obraz obete Pána Ježiša Krista na kríži. Jediným základom pre službu Bohu, pre pravé náboženstvo a pre pravé uctievanie Boha je len obeť Pána Ježiša Krista a cena Jeho preliatej krvi, ktorá má moc

očistiť od každého hriechu. Odvtedy až dodnes, Boh plody našich skutkov neprijíma ako obeť. To, čo Boh prijíma ako čisté náboženstvo, uctievanie a obetovanie je len na základe krvi Pána Ježiša Krista. Jediné skrze túto obeť môžeme dosiahnuť milosť v Božích očiach.

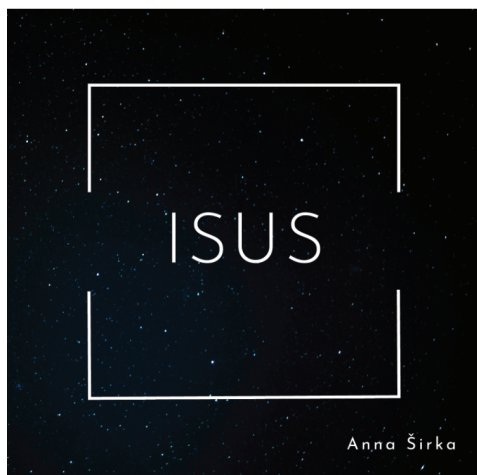
Preto sa otvára otázka, čo obetuješ Bohu? Akú obeť Mu prinášaš? Snažíš sa Bohu zapáčiť svojimi dobrými skutkami či peknými slovami? Pretože práve toto na Boha nezapôsobí. To, čo Boh prijíma od človeka ako obeť je viera v moc krvi Pána Ježiša Krista.

Ak si pozorne všimame, tieto dva druhy obete sú celkom opačné. Obeť „podľa Kaina“ začína vymenovávaním svojich dobrých skutkov, snahou ukázať a predstaviť sa ako dokonalého človeka bez chýb. Kým obeť „podľa Ábela“ začína presne opačne – uvedením si a vyznaním svojich slabostí a hriechov – teda pokáním. Kainova obeť zatajuje hriechy. Ábelova obeť vyznáva hriechy. Obeť „podľa Kaina“ znamená bogoslužba plná rituálov, keď stav srdca človeka nie je vôbec dôležitý, dôležité je dodržiavanie rituálov a ceremónií. Rituály a ceremónie slúžia práve na to, aby sa hriešny človek schoval spoza ceremónie a ospravedlnil, že vykonal, to, čo Boh od neho očakával. Ale obeť „podľa Ábela“ znamená presný opak. V „Ábelovej bogoslužbe“ je veľmi dôležitý stav človekovho srdca a je dôležité vyznanie, že potrebuješ Spasiteľa, že niekto musel namiesto teba zomrieť.

Je len jeden jediný, ktorý vyniesol naše hriechy, pády a poklesky na drevo kríža a tam ich priklincoval a skončil s nimi navždy. Je to On, čia krv má preto moc očistiť od každého hriechu. Jeho obeť je jediný základ uctievania a pravej bogoslužby a obete Bohu príjemnej vône.

Vladimír Zima

Ponuka nových vydaní združenia Manna

Hudobné CD **ISUS**

Nové hudobné CD, ktoré naspievala Anna Širková, nesie názov Ježiš a obsahuje 8 piesní v srbčine. Novinka k tomuto vydaniu je aj možnosť kúpy samotného CD-čka alebo iba QR kódu, pomocou ktorého si piesne môžete stiahnuť na svoj osobný mobil.

cena cd-čka: 500,00 din
cena QR kódu: 400,00 din

Spevník **Pesme slavljenja 3** **Piesne chvály 3**

Predstavujeme Vám nové - tretie - vydanie spevníka Piesne chvály, ktorý predstavuje zber piesní v srbčine a v slovenčine s príslušnou akordáciou. Tento spevník má za cieľ poslúžiť každému, kto rád hrá a spieva Pánovi na slávu a chce to robiť aj novými piesňami.

cena: 900,00 din

Objednajte si na adrese:

ZDRUŽENIE PRE PROPAGÁCIU KREŠŤANSKÝCH HODNÔT „MANNA“
KULPÍN 21472, Radnička č. 23, SRBSKO Tel/Fax: + 381 21 22 86 988
E - mail: casopis.manna@gmail.com | webová adresa: www.manna.org.rs